

Bencsik András: Túl a holtponton

2015 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

A csürhe persze közben üvöltözött. De kit érdekel?... A tavaly ?sz óta tartó kommunikációs porvihart végleg elfújta a tavaszi szél.

Orbán Viktor miniszterelnök ünnepi beszéde szokatlanul keményre és dacos hangvétel?re sikeredett, amivel felpesztítette a kissé álmatag jobboldal vérkeringését. A kormánybuktatás megfeneklett. A baloldali összefogásra semmi esély, a nyilas házmesterek pártja meg hiába küldözgeti szorgosan feljelentéseit, a közvélemény eszesebbik része már nem hisz nekik. Patthelyzet alakult ki, amivel a választási ciklus végéig vidáman eléledgélhetne a jobboldal, s mivel a tervezett beruházások, fejlesztések, uniós támogatások nagy valószínűség szerint érzékelhet? mértékben megemelik majd az átlagos életszínvonalat, amíg ilyen hülye lesz az ellenzék és ilyen célrator? a kormánykoalíció, aggodalomra nincsen ok.

A közéletben azonban a stagnálás hanyatlást okoz, mert cél nélkül nem lehet élni. De milyen célt lehet adni egy hatalmas szavazótábornak, amelyik két választáson is az elérhet? legnagyobb támogatást adta a jobboldali pártoknak, melyek így hosszú távú munkára rendezkedtek be? Hogyan és tulajdonképpen minek is kellene felrázni úgymond tespedéséb?l a balliberális média által felkavart civil társadalmat? Nem inkább annak kéne örülni, hogy a széls?bal és a széls?jobb hisztérikái sem voltak képesek tartósan megzavarni a köznyugalmat? De igen. Nem lehet négy éven át agykárosodás nélkül menetelni. A nyugalom, az építkezés, a gyarapodás id?szaka jött el. Olyan periódus, amikor az emberek szinte észre sem veszik a politikát, mert lefoglalja ?ket saját életük.

Csak hogy a magyar köznyugalom még nagyon ingatag. Az életszínvonal még messze van attól, amire áhítozik a társadalom többsége. A posztkommunista átmenetet már sikerült lezárni, de még itt vannak közöttünk azok, akik a káoszt a társadalomra szabadították és hasznot húztak bel?le. Az embereket ma még nagyon könny? jól irányzott pletykákkal, félinformációkkal, tudatosan felnagyított emberi hibákkal megbolondítani. A polgári öntudat megszületett, de még gyenge hajtás, id?re van szüksége, hogy meger?södjék, hogy teherbíró legyen.

Ebben a helyzetben a miniszterelnök jó érzékkel mutatott rá arra a pontra, amiben minden jóérzés? ember egyaránt hisz és fontosnak tart: a nemzeti öntudatra. A magyar sérült nemzet, történelmében olyan sok sebet szerzett, holott megérdemelte volna a nyugalmat, hogy sok más nép talán belerokkant volna, vagy öntudata oly mértékben eltorzul, amit szinte lehetetlen helyrehozni. A sérülés egyik jele a felfokozott érzékenység a

szuverenitásra és az igaztalan vádakra. Magyarország népe szeretne végre büszke, elfogadott, egyenrangú nemzete lenni a fejlett világnak. Holott tulajdonképpen már az.

Erről beszélt a miniszterelnök március 15-én. Ezért idézte föl Kossuth amerikai szavait, aki egy olyan országban vázolta föl a modern demokrácia morális alapvetését, amelyik még vidáman élte a rabszolgatartók életét. Kelltek ezek a mondatok, mert a magyar felemelkedés megfeneklik hit nélkül, márpedig a ballib patkányhad folyamatosan gúnyolja ezt a hitet. Mintha ezt mondta volna: újra fel kell építenünk magunkban a hit és szeretet képességét. Azt a képességet, hogy az emberi gyarlóságokon túl meglássuk a csodálatos lehetőséget, amit a sors kínál, mert a magunk erejéből megküzdöttünk érte. A csürhe persze közben továbbra is üvöltözik majd. De kit érdekel?

Bencsik András - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló